

Asociace Myslivosti ČR, z.s.

Regionální organizace Východočeského kraje, Dělnická 21, 54303 Vrchlabí

IČO: 23352710 Web: //amcr-vychodni-cechy.webnode.cz/ E-mail: amcr-vc@seznam.cz

Honičské zkoušky 22. a 23. 11. 2025 v honitbě Holubeč

Jako poslední zkoušky loveckých psů v roce uspořádala Asociace velmi podařené Honičské zkoušky v honitbě Holubeč. Byly to již druhé honičské zkoušky AMČR Východočeského kraje v tomto roce. Tentokrát šlo o „obyčejné“ zkoušky, tedy bez zadávání čekatelství CACT, spojené s krátkou třídní přípravou některých disciplín.

Na zkoušky se přihlásilo 12 psů, nastoupilo jich 11 a uspělo 9. Pět z nich dokončilo zkoušky v I. ceně, přičemž čtyři získali i titul Diviáčiar. Další tři psi skončili ve II. ceně a jeden ve III. ceně. Dva startující měli smůlu a jejich snažení ukončila nula z disciplíny „chování u střelené černé zvěře“.

Takto skvělé výsledky jsem už dlouho neviděl. Honičské zkoušky patří k nejkrásnějším, ale zároveň i k nejnespravedlivějším, které znám. Nestačí mít skvěle připraveného psa se správnými vlohami! Potřeba je i štěstí na přiměřeně zazvěřené leče, správnou zvěř, šikovné střelce a také trochu náhody, aby práci psa viděli rozhodčí a potvrdili ji střelci. Právě proto se chci o svůj pohled podělit. Výsledky těchto zkoušek se totiž opravdu vymykají šedi průměru.

Na zkoušky nastoupilo jedenáct psů sedmi plemen. Krátkého výcviku se zúčastnilo deset z nich. Jen jeden zkušený pes se výcviku neúčastnil. Již v září zde osm z cvičících psů prošlo týdenním výcvikem a následně i lesními a barvářskými zkouškami. Další pes absolvoval stejný výcvik dříve a jeden procházel výcvikem v mé mateřské honitbě.

Krátký trénink byl zaměřen na poslušnostní disciplíny, dosled na umělé stopě, chování u střelené zvěře a ochotu k práci na černou. Zasloučení vědí, že právě ochota (tedy práce u obůrky) a chování u střelené zvěře jsou pro mnoho psů limitní disciplíny, často i pro ty velmi dobře pracující.

Trénink u obůrky měl velkou výhodu díky spolupracujícím divočákům. Každý pes potřeboval trochu jiný přístup. Někdo se na obůrku podíval jednou a musel mít vstup zakázán, aby se obůrka nemusela stavět znovu. Někdo potřeboval dodat odvahu. Někdo se musel naučit udržet u obůrky kontakt, i když byl divočák zavřený za plotem. Jiný potřeboval zjistit, že divočák za plotem mu už další díru do kožichu neudělá a že může respektovat maximální dvoumetrový odstup. Další pes zase musel přestat odbíhat k vůdkyni a „oznamovat“ divočáka. Variabilita povah i zkušeností byla obrovská. Zde se nám výcvik vyloženě povedl, což se odrazilo i na výsledcích.

Výcvik na stopních drahách byl opravdu krátký a ve velmi dobře zazvěřené honitbě vůdcům spíš „brnkal na nervy“ než co jiného. Naštěstí se zde až na malou výjimku prokázala platnost Suvorovo hesla „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti!“

Chování u střeleného kusu černé zvěře, už bylo trochu horší. U některých psů se uplatnila stejná poučka jako v předchozím případě a psi na zkouškách fungovali nad očekávání dobře. U jiných bohužel problémy přetrvávaly i do zkoušek a psi neobstáli. I to se prostě stává.

Poslušnostní disciplíny pak už jsou drilem a zvykáním si na množství lidí a psů, které doma na dvoře nenajdete.

V předvečer zkoušek jsme jako rozhodčí neváhali a po zkušenostech z akcí KCHJ ČR jsme se domluvili, že všichni psi budou vybaveni GPS obojkou od firmy DogTrace. Kde chyběly, tam jsme je za pomoci chovatelských stanic Akinom a z Harty doplnili. Pohyb všech psů jsem tak mohl nahrávat jak já jako vrchní rozhodčí, tak i další rozhodčí Ing. Svoboda. Takto nachystaní jsme čekali na zítřek, který měl rozhodnout o výsledku zkoušek.

V sobotu ráno proběhl v Holubčích nástup na naháňku, která byla součástí zkoušek. Vůdci psů předstoupili před sbor rozhodčích ve složení Jan Kučera, Oldřich Liška, Radomír Svoboda, Zdeněk Bočan a Jaroslav Horský. Účastníky naháňky jsme seznámili se psy, kteří budou v lečích pracovat. Požádali jsme je, co mají na práci psů sledovat a jak se ke psům chovat.

Do první leče nastupovali psi dle čísel losů. Terén byl z počátku nepříjemně zarostlý a psi i honci si museli cestu tak trochu „prorazit“. Už na začátku bylo poznat, kteří psi vědí, jak si najít cestu ke zvěři nebo jejím stopám. V první leči se nacházelo několik kusů srnčí zvěře, více zvěře sičí, ale hlavně několik skupinek i samostatných kusů černé zvěře. Leč byla poměrně rozlehlá, a tak zazvěřená, že jsme se nevyhnuli takzvanému hoblování. Množství úlovek bylo limitováno jak střeleckým umem, tak i limitem na velikost lovené černé zvěře. Několik sekáčů a větších lončáků bylo vyhnáno, ale nelovili se. Nebudu podrobně popisovat práci všech psů, ale pokusím se popsat to zajímavé. Lze říci, že pět psů, kteří nakonec skončili v první ceně, jednoznačně upřednostňovalo černou zvěř. Oba jezevčáci a borderteriér několikrát na různých místech došli do kontaktu s černou zvěří, kdy ji v mlazině stavěli, uvedli do pohybu a vytlačili z leče. Stejně tak fungovali i při hoblování leče. Chci zmínit pro mě zajímavou práci a chování dvou psů.

Jedním je Karelský medvědí pes Arnfinn Kalpro Nalle a druhým německý křepelák Apolo od Křemenských tůní. Jejich práce se na konci první leče zajímavě propojili.

Práce lajek a kareláků je velmi specifická. Pochází z prostoru, kde jsou úplně jiné lovecké zvyklosti i tradice. Jejich zdánlivě lehký klus je nečekaně rychlý a vytrvalý. Než se člověk otočí, pes je 500 m daleko. Je nutné říct, že tento konkrétní pes perfektně zvládnuté chování vůči srnčí zvěři, kterou prakticky ignoruje a nenahání. Zde jeho tempo vedlo k tomu, že byl „všude“. Opakovaně hlásil a vytlačoval

divočáky i v naprosto protilehlých částech leče. Vzhledem k tomu, že hlásí jen opravdu teplou či spíše „horkou“ stopu divočáků, měl na svědomí několik leknutí honců i rozhodčích, kdy se z ničeho nic naprosto tiše „vyloupl“ v jejich blízkosti.

Apolo byl něco úplně jiného. V podstatě ihned po začátku se věnoval jedné části (cca čtvrtině) leče. Dle GPS zde hlasitě i němě honil zvěř nicméně nebyl viděn. V druhé polovině leče se začal chovat pro střelce, vůdkyni i mě nepochopitelně. Velmi hlasitě vbíhal a vybíhal z leče ke střelcům a odmítal se pohnout kamkoliv jinam. To jsme však zjistili až u konce leče, kdy jsme čekali s vůdkyní až bude leč dotlačena i v ostatních částech a slyšeli jejího hlásícího psa. Jak se to stává přítomný střelec sice slušně, ale důsledně a vytrvale kritizoval práci psa. Protože jsem psa znal z lesních zkoušek, snažil jsem se psa obhájit s tím, že nevíme, co se psu stalo

nebo proč se chová tak „divně“. Nakonec jsme s vůdkyní postoupili a ona si na můj pokyn psa přivolala.

Okamžik na to se v místech, kde hlásil křepelák ozval hlas kareláka. Pro mě, znalého jeho stylu práce to byl pokyn k akci, zvláště poté co se ozval hlas dalšího psa. Naštěstí si má ranní slova: „Jak začne hlásit karelák, je tam divočák a musíme to řešit!“ zapamatoval ředitel zkoušek, který nám dělal honce! Okamžitě postoupil k malé oplocence, brutálně zarostlé maliním a hlavně šípky. Pomohl psům dostat se dovnitř a sám se snažil do oplocenky proniknout. Tak se psům podařilo z této malé oplocenky divočáky dostat, a i střelci si přišli na své! Pohled na border teriéra a karelského medvědího psa, kteří se „strašným řevem“ dělili o uloveného divočáka, nám uzavřel první leč.

Při zkoumání, co se vlastně dělo jsme i pomocí GPS zjistili, že Apolo s největší pravděpodobností v první půlce leče zahnal divočáky do oplocenky. Divočáci byli v oplocence v bezpečí, protože se za nimi nemohl pes dostat. Apolo se tak více než hodinu snažil střelci oznámit, že tam jsou, ať si je jde ulovit. Práce psa byla naprosto skvělá, pouze my lidé jsme mu nerozuměli! Možná je to dobré připomenutí, abychom jako rozhodčí, vůdci, myslivci i nemyslivci byli velmi opatrní v rychlých soudech o psech. Hodnotíme to, co vidíme, ale ne vždy víme, proč se právě dnes daný pes chová právě takovým způsobem.

Ostatní psi se buďto nechali strhnout sikou, přešli do dalších sečí nebo nepochopili „hoblování“ leče. Po leči jsme se poradili a řekli si, kde jsme schopni zodpovědně zadat známky s tím, že je zpřesníme večer při projetí jednotlivých prací nahraných pomocí GPS a případně doplněním informací od střelců. Protože druhá leč byla menší, nabídli jsme vůdcům, u kterých jsme měli navržené známky, že nemusí do leče nastoupit.

Druhou leč zbývající psi opět nastupovali podle losů, pouze se změnilo pořadí posuzujících rozhodčích. V leči tentokrát divočáci nebyli, a tak si rozhodčí doplnili hodnocení psů při práci na siku. Tři psi s pozdějším návratem opustili leč v místě, kde z první leče unikla jedna z postřelených laní siky. Bohužel ji nenašli. Stopu druhé postřelené laně sám našel a vypracoval Arnfinn. Dokonce u nalezené zhaslé zvěře krátce zahlásil.

Času, který zbýval do výřadu jsme využili k provedení disciplíny chování na stanovišti. Po výřadu pak následovalo odložení, kterým jsme zkouškový den uzavřeli. Ani jedna z těchto disciplín nedělala vyběhaným psům problémy.

Poslední leč v restauračním zařízení znamenala pro rozhodčí pečlivou a zodpovědnou práci. Procházeli jsme poznámky i navržené známky z lečí a vše konfrontovali s nahranými trasami jednotlivých psů, které jsme vzájemně porovnávaly. Trvalo to dlouho, ale snažili jsme se být co nejpřesnější. Čtyři psi předvedli v leči opakovaně kontaktní, doléhací práci. Při ní uvedly divočáky do pohybu a vyvedly je z leče. Tito psi obdrželi známku čtyři z Ochoty k práci na černou zvěř a nemuseli tuto disciplínu v neděli absolvovat.

Po vyhlášení výsledků vůdcům již následovala zábava opravdu pro všechny.

Nedělní ráno začalo Ochotou k práci na černou zvěř. Jako obvykle byla tato disciplína pro některé psy limitní. Pozitivní bylo, že obvykle „oznamující“ křepelák (Tj. běžající mezi obůrkou a vůdkyní.) byl z předchozího dne natolik rozpumpovaný, že na oznamování zapomněl a vzorně pracoval přesně dle zkušebního řádu!

Po této disciplíně se vůdci rozdělili do skupin na zbývající tři disciplíny. Měli jsme dva divočáky na koncích stop, a tak jsme mohli pokračovat ve dvou skupinách. Na stopách se bohužel nacházelo dost čerstvé zvěře, a ne všichni psi to dokázali zvládnout. Štěstím bylo, že tato disciplína žádného psa nevyřadila, jen jednomu potvrdila druhou cenu.

Chování u střelené černé zvěře už bylo horší. Většině psů trénink pomohl a obstáli na známku 4. Bohužel u třech psů zvítězil lovecký pud, a to tak že dva ke kusu ani nedošli.

V čem se tedy tyto zkoušky lišily?

První, co mě napadá, je, že už dlouho jsem na Honičských zkouškách neslyšel tak málo pískání v leči! Dílem zde byli zkušení vůdci, dílem vůdci, kteří absolvovali trénink a respektovali své cvičitele. Na většině akcí, a to včetně vrcholných soutěží, se najdou vůdci, kteří mají upřené oči na GPS a při vzdálenosti psa 50 m začínají pískat a přivolávat psa. Navzdory pokynům rozhodčích jsou schopni opustit své místo v tlaku a vydat se za svým psem, protože je strašně daleko! Dokáží tvrdit, že rozhodčí má psa vidět, ale už nechápou, kde a proč! Pes má přeci hledat zvěř dál než 100 metrů od svého vůdce a ideálně i honců. Vedle vás jdoucí rozhodčí tedy rozhodně vašeho psa nemá „vidět“! Zde tedy také nedopadlo vše ideálně, ale nikdo v leči svému psu práci nekazil a psi mohli dělat to, pro co byli našimi předky vyšlechtěni.

Druhá věc byla nasazení a použití GPS lokátorů v systematické formě. Byly použity nejen k operativní lokalizaci, ale i k vyhodnocení záznamu celé akce. To umožnilo opravdu objektivně posoudit práci psů.

Další skutečností, která pomohla k úspěchu, byla vzorná spolupráce střelců. Ti aktivně poskytovali informace již v průběhu lovu. Dokázali ve většině případů identifikovat jednotlivé psy, což rozhodně nebývá obvyklé!

U ostatních disciplín se pozitivně projevil i krátký výcvik, který dokázal posunout výkon psů k lepším známkám.

Nejpodstatnější ale byla vzorná příprava zkoušek a obrovské štěstí na vhodnou zvěř a její aktivitu. Divočáci rozptýlení v celém prostoru leče, doplnění jelenem sikou a minimální množství zvěře srnčí, umožnili projevit psům své vlohy na „správné“ zvěři.

To je za mne vše. Chci ještě poděkovat pořadatelům: Asociaci myslivosti České republiky za administrativní zaštitění a za to, že nám umožňuje pořádat výcvikové akce ku prospěchu české myslivecké kynologie. Honitbě Holubeč a rodinám Bočanů a Kocourků, kteří samotné zkoušky připravili ve svém volném čase a za své. Kolegům rozhodčím, že byli ochotni posuzovat a běhat v lečích i po stopách za psy. Také chci poděkovat vůdcům, kteří své psy připravili a riskovali neúspěch, čas i peníze na takto náročných zkouškách. Dokonce jsme zde měli téměř třetinu vůdců „juniorů“ (spíše tedy juniorek) ve věku těsně nad 20 let! Takže díky i vám!

Všem přeji hodně dalších úspěchů a Lovu zdar!

Jaroslav Horský

Honičské zkoušky (HZ), Holubeč - 22.-23.11.2025

Asociace Myslivosti ČR, z.s. , Regionální organizace Východočeského kraje

Číslo losu	Jméno psa	Jméno vůdce	Plemeno	1. Nos	2. Hledání	3. Nahánění a) zajíc, liška b) divočák	4. Hlasitost	5. Dosléd a) na fěmeni nebo volně b) hlasíč, oznamovač	6. Ochota k práci na černou zvěř	7. Poslušnost	8. Chování po výstřelu	9. Chování u střelené zvěře	10. Chování na stan. a) na fěmeni b) volně	11. Vytřvalost	12. Orientace	13. Vodění a) na fěmeni b) volně	14. Odložení a) na fěmeni b) volně	Body	Cena	Pořadí	Titul
5	MaxIron Maiden Lovecké Srdce	Pavel Beran	BRT/pes	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	203	I.	1	Diviačiar
8	Apolo od Křemenských tůní	Alena Křížová	NK/pes	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	192	I.	2	
9	Merry Tragač Boďanski	Monika Hnátek Illová	JDrS/fena	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	184	I.	3	Diviačiar
11	Vak od Petrboka	Monika Hnátek Illová	JDrS/pes	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	184	I.	4	Diviačiar
2	Arnfinn Kalpro Nalle	Kateřina Břizová	KMP/pes	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	180	I.	5	Diviačiar Nejlepší leč
4	Aida od Kouklový hory	Šandová Andrea	JHIS/fena	4	3	3	4	2	4	4	4	4	4	4	2	4	4	175	II.	6	
7	Arik Malá Haná	Pavčina Joselevičová	JDrS/pes	4	2	4	4	4	4	4	4	4	4	2	3	4	4	158	II.	7	Nejlepší barva
6	Cára ze Lžovic	Karel Podolka	BRT/fena	4	2	3	4	4	2	4	4	2	4	3	4	4	4	146	II.	8	
10	Sagard z Dianina revíru	Hana Kostincová	JDrT/pes	4	1	2	3	4	1	3	4	4	4	1	1	1	4	120	III.	9	
1	Abby z Česko-kanadských lesů	Helena Lukšová	JDIS/fena		2	3	4	4	1		4	0	4	3	3		4	119			Neobstál
3	Adar od Vlihoště	Miroslava Sejková	JDrS/pes		2	3	4	3	4		4	0	4	3	3		4	113			Neobstál